

[Ninn-Hansen.]

Så er vi altså enige om, ærede medlem, at også på det område kan der foretages noget nyttigt, som vi håber kan føre til besparelser. Selv om det ærede medlem har været med til at træffe bestemmelse derom, har vi vel begge to vanskeligt ved helt at forstå, at der — hvilket fremgår af en gennemgang af listerne over udetillæg — er så betydelige forskelle, som tilfældet er, mellem udetillæg til udsendte embedsmænd med nogenlunde samme arbejdsområde og samme opgaver, men stationeret forskellige steder, forskelle, der ikke kan forklares gennem den kursforskel, der kan være mellem de pågældende steder. Det er i hvert fald en iagttagelse, jeg har gjort, og jeg tror, at det ærede medlem hr. Alsing Andersen med den kyndighed, hvormed han er i stand til at gennemgå denne liste, vil støde på det samme. Nødvendigheden af at få dette ændret er altså noget, vi kan diskutere; det er vi enige om.

Hvad flytteudgifterne angår, har den højtærede udenrigsminister i dag sagt, at det er nødvendigt, at der gennemføres en ændring, således at man flytter mindre. Vi er altså ganske enige, og ingen er gået imod den betragtning, at flytteudgifterne, som de er i dag, er udtryk for et ikke rimeligt antal af forflytninger. Jeg har på grundlag af det sidst foreliggende statsregnskab gjort op, hvor mange konteringer der er angående flytninger af embedsmænd på et enkelt år. Der er 87, og det synes i hvert fald jeg viser, at der er et meget betydeligt antal forflytninger; det kan ikke være rimeligt.

Med hensyn til besparelser inden for centraladministrationen lovede den højtærede udenrigsminister at fremkomme med talræssige oplysninger. Jeg tror, det er rigtigst, inden vi går videre ind på dette, at vi afventer drøftelsen i udvalget og venter, til vi har hørt de oplysninger, som den højtærede minister elskværdigst har lovet at stille til vor rådighed.

Alsing Andersen: Jeg skal ikke lægge beslag på megen tid, men et par enkelte bemærkninger finder jeg anledning til at gøre efter det, der er sagt til mig, siden jeg sidst havde ordet.

Må jeg først sige til det ærede medlem

hr. Henry L. W. Jensen, der talte om, at vi oprindeligt havde haft ambassadøren i Washington som formand for delegationen og altså også som ambassadør ved FN i New York. Ja, der var engang; det er rigtigt, men dengang er så længe siden. Jeg husker det også. For 12 år siden, da jeg var med første gang, da var det sådan, men det ærede medlem vil også huske, at det kun varede en sæson eller to — jeg husker det ikke så nøje — så måtte man opgive den ordning, for det viste sig simpelt hen umuligt for ambassadøren i Washington at sidde 3 måneder som ledende medlem af delegationen ved De Forenede Nationer i New York. Derfor måtte man ændre det og oprette en særlig ambassadørpost. Det er altså et meget dårligt argument for det foreliggende forslag til beslutning, som her er fremført. Argumentet taler tværtimod imod forslaget.

Jeg har ikke bebrejdet det ærede medlem hr. Ninn-Hansen og de andre forslagsstillere, at de har kikket i facitlisten, men jeg synes, det var rimeligt at gøre opmærksom derpå, for hverken det ærede medlem eller vi andre er naturligvis interesserede i, at offentligheden får et forkert indtryk. Heller ikke forslagsstillerne er vel ligefrem ude efter at give offentligheden det forkerte indtryk, at det var dem, der fandt på de gode reformer, når det tværtimod var udenrigsministeren og udenrigsministeriet, der var kommet med de fleste af de forslag. Det er blot for at retlede og give offentligheden det rette indtryk, at jeg har gjort denne bemærkning. Jeg må stadig holde på, at det er spild af tid at begynde en ny forhandling om disse problemer i et folketingsudvalg. Vi er ved afslutningen af arbejdet i kommissionen sammen med erhvervsrepræsentanterne. Hvilket formål skulle det da tjene, at det høje ting nedsetter et udvalg, hvoraf de allerfleste medlemmer overhovedet ikke vil have noget kendskab til, hvad der er sket i kommissionen, og vi altså da skulle begynde en behandling forfra af alle problemerne? Ja, mon ikke offentligheden vil mene, at jeg har ret i, at dette er ikke en fornuftig måde at bruge tingets tid på? Det ville være fornuftigt af de forslagsstillende partier at forelægge disse forslag til behandling i udenrigskommissionen, hvor også erhverve-